

Kabelgast Herman te Pas

In de 6^e klas van de lagere school kregen alle leerlingen een test om te zien wat de mogelijkheden voor de toekomst waren. Ik was toen 12 jaar en uit de test kwam naar voren dat ik wel geschikt zou zijn om machinist te worden. Het advies was om na de LTS naar de machinisten school in Zutphen te gaan. Het laatste jaar op de LTS in mijn woonplaats Doetinchem was aangebroken en tegen het einde van dat schooljaar (1965) kwamen er een paar heren van het wervingsbureau KM op school om zieltjes te winnen. Ik was helemaal om en heb mij toen aangemeld.

Met het getuigschrift smeden-bankwerken op zak ben ik naar de keuring bij het MOKH gegaan en ben op 19 juli 1965 begonnen als 16 jarige puppy machinist 3.

Na de EMV, TOKM en Erfprins werd ik op 4 februari 1966 geplaatst op de AMS Hr.Ms. Beemster die voor onderhoud achter de mijnendienst kazerne lag. Van de sergeant machinist mocht ik mijn werkpak uit de plunje zak halen en binnen een uur lag ik onder SB diesel om de sumptank schoon te maken. Het was niet mogelijk om op eigen kracht onder de diesel vandaan te komen en werd er als een soort ontgroening tijdens de middagpauze niet onder vandaan gehaald. De Beemster werd op 16 oktober 1967 vervangen door de Hr.Ms. Brouwershaven en weer vervangen op 8 oktober 1968 door de Hr.Ms. Bedum, toen kwam op 14 juli 1971 de Hr.Ms. Boxtel aan de beurt. Ook heb ik nog 1 dag met de Hr.Ms. Borne meegevaren

omdat ik na een gezellige stapavond te laat aan boord van mijn eigen bootje was en deze al weg was, dus achterzeiler. Overigens heb ik hiervoor geen bakkie gehad.

Onder tussen was ik stoker olieman en werd overgehaald om toelatingsexamen voor de korporaals opleiding te doen en ja hoor daar ook nog voor slagen. Het sleutelen was mijn lust en mijn leven, dus het in de schoolbanken zitten was voor mij een straf. Ik heb het toch nog ruim 8 maanden op de TOKM volgehouden en heb toen besloten er mee te stoppen. Vanuit de TOKM werd ik aan boord van ons toenmalige bevoorradingsschip Hr.Ms. Poolster geplaatst.

Aangezien ik een dieselmachinist in hart en nieren was had ik helemaal niets met stoom en mocht na een korte periode machinekamer naar de dieselmachinistkamer in het voorschip.

Na 1 ½ jaar Poolster werd ik op 4 februari 1974 op de Hr.Ms. Limburg geplaatst waarmee ik een term op de Antillen heb meegemaakt. Als je 6 jaren op mijnnevegers hebt gevaren waar de bemanning eigenlijk een grote familie is, waren de grote schepen voor mij een ramp en vooral de Limburg met heel veel stoom.

Op de Limburg heb ik het besluit genomen om van dienstvak te veranderen waardoor ik na 10 jaar weer de hele keuring in Hilversum heb doorgelopen en goedgekeurd werd voor vliegtuigmaker-algemeen. Als machinist 1 olieman werd ik in de werkplaats van het MVK

Valkenburg te werk gesteld om praktijkervaring op te doen in het vliegtuiggebeuren. Na een praktische en theoretische opleiding bij de Luchtmacht op vliegveld Deelen en de grondschool op vliegveld Valkenburg werd ik geplaatst bij VSQ 321. Bij VSQ 321 werd er gevlogen met de Brequet Atlantic.

Na het takenboek voor vliegtuigmaker-algemeen 2^e en 1^e klas te hebben gedaan was ik geen machinist meer maar vliegtuigmaker-algemeen 1e klas. Door nog een type gerichte opleiding te volgen kreeg ik tekenbevoegdheid v.w.b. de Brequet Atlantic.

Een bekende van mij werkte in Den Haag bij de Directie Materieel KM waar men iemand met machinekamer ervaring nodig had en heeft daar mijn naam genoemd. Als er éénmaal dieselolie door je aderen stroomt blijf je hoe dan ook machinist. Bij de DMKM werd ik als burger aangenomen en belande zo weer aan boord van diverse schepen in de machinekamer.

Na 25 jaar voor de KM gewerkt te hebben begon mijn geboorteplaats Doetinchem aan mij te plukken en ben toen daar naar toe verhuisd. Na korte tijd heb ik daar een geweldige vrouw ontmoet en ben daar volgend jaar 30 jaar mee getrouwd. Zij heeft een vlaaien en bonbon winkel gehad waar ik hand en span diensten verrichte. De winkel is na 20 jaar verkocht.

Lang leve facebook, omdat je via dit medium weer contact krijgt met oude collega's. In 2017 heb ik een kleine reünie georganiseerd met oud collega's van de Hr. Ms. Bedum in Callantsoog. Tijdens die reünie kwam de Bernisse ter sprake en hoe leuk het zou zijn om een eerst volgende reünie daar aan boord te houden. Mijn maatje Ab van Ommen waarmee ik op de Bedum, Boxtel en Poolster heb gevaren heeft een gesprek met de voorzitter van de Bernisse gehad over de mogelijkheden van een reünie die er helaas nooit is gekomen.

Ab van Ommen en ik zijn eerst donateur van de Bernisse geworden en nadat Ab vrijwilliger werd ben ik er langzaam ingerold door eerst onze facebook groep Vrienden van de AMS Bernisse op te starten en daarna ook de donateursadministratie op me heb genomen. Aan het samenstellen van onze digitale scheepskrant "Het Kabelgat" mag ik ook een bijdrage leveren.

Helaas kan ik door omstandigheden mijn vak als stoker olieman niet meer uitoefenen, maar ben erg gelukkig en dankbaar dat ik meestal op afstand een bijdrage mag leveren aan de Bernisse de 6^e AMS waar ik op mag varen.

